

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 564/2012-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. marca 2013 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészároša o prijatej sťažnosti obchodnej spoločnosti V., s. r. o., B., a Mgr. J. S., L., zastúpených advokátkou JUDr. D. M., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cbs 9/2003 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti V., s. r. o., a Mgr. J. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cbs 9/2003 p o r u š e n é b o l o .

2. Krajskému súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cbs 9/2003 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. Obchodnej spoločnosti V., s. r. o., a Mgr. J. S. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie každému v sume po 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Krajský súd v Košiciach p o v i n n ý vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Obchodnej spoločnosti V., s. r. o., a Mgr. J. S. p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 430,65 € (slovom štyristotridsať eur a šesťdesiatpäť centov), ktorú je Krajský súd v Košiciach p o v i n n ý vyplatiť na účet ich právnej zástupkyne JUDr. D. M., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 564/2012-29 z 13. decembra 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť obchodnej spoločnosti V., s. r. o., B. (ďalej len „s'ťažovateľka“), a Mgr. J. S., L. (ďalej len „s'ťažovateľ“; spolu ďalej len „s'ťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cbs 9/2003.

Zo s'ťažnosti a z jej príloh vyplýva, že s'ťažovatelia sa spolu s ďalšou navrhovateľkou B. T. (neskôr S.), L. (ďalej len „navrhovateľka v 3. rade“), žalobou podanou krajskému súdu domáhali vyslovenia neúčinnosti právnych úkonov a vrátenia sporných nehnuteľností do konkurznej podstaty úpadcu obchodnej spoločnosti I., s. r. o., v konkurze, K., proti žalovaným: 1. obchodná spoločnosť A., s. r. o., B. (ďalej len „odporkyňa v 1. rade“),

2. obchodná spoločnosť B., s. r. o., B. (ďalej len „odporkyňa v 2. rade“), 3. obchodnej spoločnosti I., s. r. o. v konkurze, K. (ďalej len „odporkyňa v 3. rade“), a 4. Katastrálny úrad v B., B. (ďalej len „odporca vo 4. rade“). Konanie je krajským súdom vedené pod sp. zn. 4 Cbs 9/2003.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli:

„V čase podania žalobného návrhu... požívali štatút konkurzných veriteľov.

S otázkou postavenia sťažovateľa v 1. rade ako konkurzného veriteľa na podklade judikovanej pohľadávky sa odmietol vyrovnáť aj porušovateľ, čo malo za následok, že v dôsledku závažných hmotnoprávných a procesnoprávných pochybení, ignorujúc konkurzné právo a ustálenú judikatúru porušovateľ – Krajský súd v Košiciach až dňa 11. apríla 2008 vydal nezákonný rozsudok č. k. 4 Cbs 9/2003-581, ktorý sťažovatelia v 1. a v 2. rade napadli odvolaním.

V dôsledku flagrantnej pasivity porušovateľa, ad hoc úkonov, porušenia zásady rýchlosti konania... porušovateľ vinou vlastného neperfektného a nebezvadného konania až dňa 6. 4. 2011 predložil spis č. k. 4 Cbs 9/2003 Najvyššiemu súdu SR na odvolacie konanie, čo vyplýva aj z priloženého listu predsedu KS Košice č. k. Spr. 254/2011 zo dňa 19. 1. 2012 – odpovede na sťažnosť na prieťahy zo dňa 20. 12. 2011, ktorú predseda súdu nevybavil v súlade so zákonom o súdoch.

V dôsledku prieťahov zavinených porušovateľom Najvyšší súd SR mohol vo veci konať až po 6. 4. 2011... a rozhodnúť rozsudkom č. k. 2 Cbo 34/2011-663 zo dňa 27. marca 2012...

Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok vydaný porušovateľom zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie...

Sťažovatelia podali listom zo dňa 26. 04. 2012 u predsedu Krajského súdu v Košiciach opakovanú sťažnosť na prieťahy.

Podpredseda Krajského súdu v Košiciach listom Spr. 43/2012, Spr. 254/2011 zo dňa 7. 5. 2012... skonštatoval... viaceré procesnoprávne pochybenia zo strany Krajského súdu v Košiciach, čo malo za následok, že spis bol vrátený 2 krát Najvyšším súdom SR na rozhodnutie o odpustení lehoty na podanie odvolania. ... skonštatoval, že: prieťahy v predmetnom konaní neboli zapríčinené subjektívnym zavinením zákonného sudcu.

Dňa 18. 6. 2012 sťažovatelia požiadali Ministerstvo spravodlivosti SR o prešetrenie vybavenia... sťažnosti na prietahy.

Listom zn. 1877/2012-151 zo dňa 16. 07. 2012... Ministerstvo spravodlivosti SR vyhodnotilo žiadosť za nedôvodnú, tvrdiac, že postupom porušovateľa v rozhodnom období po podaní odvolania voči rozsudku č. k. 4 Cbs 9/2003-581 zo dňa 11. 4. 2008 k prietahom nedošlo.

Sťažovatelia však zhodne tvrdia, že k prietahom v konaní č. k. 4 Cbs 9/2003 vinou porušovateľa zjavne došlo, pričom aj vydanie nezákonného rozsudku Krajským súdom v Košiciach... prispelo k stavu právnej a majetkovej neistoty sťažovateľov o výsledok konania, pričom v dôsledku nevykonania dokazovania..., vinou nezákonného postupu porušovateľa, porušenia spravodlivosti súdneho konania... sa konanie vrátilo do počiatočného štádia a to stavu v r. 2003 v podania žaloby...

Pasivita porušovateľa a jeho neefektívne konanie spočíva aj v tom, že Krajský súd v Košiciach majúci vedomosť o neexistencii odporcu v 1. rade, konanie voči tomuto subjektu uznesením nezastavil a na túto skutočnosť neupozornil ani Najvyšší súd SR...

Sťažovatelia zhodne tvrdia, že v danom konaní... nebola Krajským súdom v Košiciach poskytnutá rýchla a efektívna ochrana.“

Vzhľadom na uvedené sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti V. s. r. o. a Mgr. J. S., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod č. k. 4 Cbs 9/2003 porušené bolo

2. Krajskému súdu v Košiciach v konaní vedenom pod č. k. 4 Cbs 9/2003 sa prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietahov

3. Obchodnej spoločnosti V. s. r. o. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 5.000,- €..., ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

4. Mgr. J. S. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5.000,- €..., ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

6. Obchodnej spoločnosti V. s. r. o. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 313,48 €..., ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. D. M. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

7. Mgr. J. S. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 313,48 €..., ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. D. M. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: za krajský súd jeho predseda listom sp. zn. 1 SprV/750/2012 z 8. februára 2013 a právna zástupkyňa sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu krajského súdu listom z 25. februára 2013.

2.1 Predseda krajského súdu vo vyjadrení okrem prehľadu niektorých vo veci vykonaných úkonov uviedol:

„Po preskúmaní obsahu spisu ako aj podanej sťažnosti som dospel k záveru, že napriek tomu, že v konaní došlo k prietahom, nestalo sa to vinou Krajského súdu v Košiciach.

Podľa môjho názoru, prietahy v konaní spôsobili samotní sťažovatelia a to tým, že menili návrh na začatie konania, doplňovali nekvalifikované odvolanie, ktoré bolo podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania ďalej nepreberali listové zásielky od súdu, nezúčastnili sa na pojednávaniach a od 6. 11. 2012 sťažovateľ nesplnil pokyn súdu a neoznámil súdu mená a adresy svedkov, ktoré navrhoval vypočuť. Bez uvedenia dôvodu nepredložil listinný dôkaz, o ktorom na pojednávaní dňa 6. 11. 2012 tvrdil, že ho má, čo spôsobuje ďalšie prietahy v konaní.“

Predseda krajského súdu zároveň oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania vo veci sťažnosti sťažovateľov.

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľov v stanovisku k vyjadreniu predsedu krajského súdu okrem iného uviedla:

„Sám KS Košice po podaní odvolania zo strany sťažovateľov maril riade a efektívne konanie o odvolaní na Najvyššom súde SR, ktorý sa stotožnil s právnym názorom sťažovateľov, nezákonný rozsudok zrušil a vec vrátil porušovateľovi na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Postup porušovateľa... nebol zákonný ani v procesnom postupe súdu, ktorý na pojednávanie dňa 26. 6. 2012 nedoručoval sťažovateľom predvolanie na pojednávanie v súlade s O. s. p., nebola dodržaná 5 dňová lehota na prípravu pojednávania (§ 115 ods. 2 O. s. p.). Za prípadné pochybenia pošty pri doručovaní predvolaní sťažovateľa nezodpovedajú.

Po zrušení nezákonného rozsudku porušovateľa zo strany NS SR sa sťažovateľa zúčastnili len jediného ústavne konformného a v súlade s O. s. p. nariadeného pojednávania dňa 6. 11. 2012, čoho dôkazom je prvá strana Zápisnice o pojednávaní..., ktorú súd doručil sťažovateľom až dodatočne dňa 15. 11. 2012. Teda porušovateľ sám prispel k ďalším prieťahom v konaní.

Sťažovateľa poukazujú na skutočnosť, že vo vyjadrení porušovateľa doručenom ÚS SR... sa porušovateľ odvoláva na neexistentné pojednávanie dňa 10. 10. 2012, ktorého sa mal údajne zúčastniť iba sťažovateľ v II. rade (Mgr. J. S.), pričom sťažovateľ v II. rade žiadnou zápisnicou z uvedeného termínu nedisponuje a navyše to odporuje sporu v označení účastníkov konania, kde účasť štatutárneho zástupcu sťažovateľa v I. rade je totožná s fyzickou osobou sťažovateľa v II. rade. Sťažovateľa poukazujú na to, že takéto tvrdenie porušovateľa nemá oporu v obsahu spisu... a je nepravdivé.

Mailom zo dňa 10. 12. 2012 o 11:13 hod. a následne aj doporučeným listom zaslaným KS Košice z pošty P. sťažovateľa zaslali súdu požadované listinné dôkazy v súlade s pojednávaním zo dňa 6. 11. 2012 ako aj súdu navrhli obstaranie dôkazov a súdnych spisov vzťahujúcich sa k veci potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci samej aj bez vytýčenia ďalšieho termínu pojednávania.

Konanie ako celok je výsledkom odmietnutia spravodlivosti, pričom súd pokračuje v porušovaní ust. §-u 6 O. s. p., pokračuje v porušovaní práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom vec ku dnešnému dňu je stále v nerozhodnutom stave.

Stav neistoty sťažovateľov v I. a v II. rade o výsledok konania vo veci č. k. 4 Cbs 9/2003 (nie vinou sťažovateľov) stále trvá.“

Sťažovatelia taktiež netrvali na ústnom pojednávaní o ich sťažnosti.

3. Ústavný súd tak podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou týchto práv – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 4 Cbs 9/2003:

- 11. júl 2003 – sťažovatelia spolu s navrhovateľkou v 3. rade podali návrh na vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu (zmluvy o predaji časti podniku z 25. februára 1999 medzi odporkyňami v 1. a 3. rade, kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam z 9. marca 1999 medzi odporkyňami v 1. a 3. rade a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo 14. februára 2001 medzi odporkyňami v 1. a 2. rade) a na vydanie predbežného opatrenia proti odporkyňam,
- 7. august 2003 – sťažovatelia žiadali o vydanie navrhovaného predbežného opatrenia; krajský súd uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-42 tento návrh zamietol,

- 22. august 2003 – krajskému súdu boli vrátené neprevzaté poštové zásielky (uznesenie zo 7. augusta 2003 a návrh) adresované odporkyniam v 1. a 2. rade,
- 8. september 2003 – sťažovatelia a navrhovateľka v 3. rade podali proti uzneseniu zo 7. augusta 2003 odvolanie,
- 11. november 2003 – krajský súd doručoval uznesenie zo 7. augusta 2003 sťažovateľke na novú adresu,
- 28. november 2003 – sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu krajského súdu zo 7. augusta 2003,
- 5. december 2003 – súdny spis bol doručený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľov a navrhovateľky v 3. rade proti uzneseniu krajského súdu zo 7. augusta 2003,
- 28. január 2004 – sťažovateľka doplnila odvolanie o ďalšie dôkazy,
- 29. január 2004 – najvyšší súd uznesením sp. zn. 4 Obo 230/2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. apríla 2004, napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 4 Cbs 9/2003-42 zo 7. augusta 2003 zmenil tak, že odporkyni v 1. rade zakázal previesť vlastníctvo k rozostavanej nehnuteľnosti a zriadiť k nej vecné bremeno alebo záložné právo v prospech tretích osôb a odporkyni v 2. rade uložil zdržať sa uplatnenia výkonu záložného práva k tejto nehnuteľnosti do právoplatného rozhodnutia vo veci samej,
- 16. marec 2004 – súdny spis bol najvyšším súdom vrátený krajskému súdu,
- 18. marec 2004 – krajský súd doručoval rozhodnutie najvyššieho súdu účastníkom konania,
- 24. marec 2004 – zásielky adresované odporkyni v 2. rade a sťažovateľke boli vrátené krajskému súdu s poznámkou „adresát neznámy“ (sťažovateľke bolo zasielané na neaktuálnu adresu),
- 31. marec 2004 – krajskému súdu bola vrátená zásielka adresovaná odporkyni v 1. rade, ktorú prevzala konateľka obchodnej spoločnosti T., s. r. o., so sídlom na tej istej adrese,
- 1. apríl 2004 – krajskému súdu bolo doručené podanie konateľa obchodnej spoločnosti B., s. r. o., B. (odporkyňa v 2. rade), ktorý žiadal o vysvetlenie, pretože doteraz o žiadnom konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 4 Cbs 9/2003 nevedel,
- 8. apríl 2004 – odporkyňa v 1. rade žiadala o urýchlené rozhodnutie vo veci samej,
- 13. apríl 2004 – krajský súd nariadil pojednávanie na 29. apríl 2004,

- 23. apríl 2004 – sťažovateľ a navrhovateľka v 3. rade ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní zo zdravotných dôvodov sťažovateľa (aj ako konateľa sťažovateľky), pojednávanie žiadal odročiť asi o 4 mesiace,
- 26. apríl 2004 – odporkyňa v 2. rade sa vyjadrila k veci, namietala nedostatok svojej pasívnej legitímácie,
- 27. apríl 2004 – odporkyňa v 1. rade sa vyjadrila k veci, navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť,
- 29. apríl 2004 – na pojednávanie sa nedostavili sťažovatelia ani navrhovateľka v 3. rade, správca konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade predložil krátkou cestou vyjadrenie k návrhu a ďalšie listinné dôkazy, pojednávanie bolo odročené na 24. máj 2004,
- 5. máj 2004 – sťažovateľka predložila stanovisko k vyjadreniu odporkyne v 1. rade a ďalšie listinné dôkazy; krajský súd zaslal stanovisko sťažovateľky na vyjadrenie odporkyňiam,
- 19. máj 2004 – odporkyňa v 1. rade podala proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obo 230/2003 z 29. januára 2004 dovolanie,
- 20. máj 2004 – odporkyňa v 1. rade predložila ďalšie doklady k podanému dovolaniu; sťažovatelia a navrhovateľka v 3. rade telefaxom (24. mája 2004 predložením originálu) ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 24. máj 2004 z dôvodu kolízie termínov,
- 24. máj 2004 – na pojednávanie sa nedostavili sťažovatelia a navrhovateľka v 3. rade, pojednávanie bolo odročené z dôvodu predloženia spisu najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní,
- 26. máj 2004 – krajský súd zasielal dovolanie sťažovateľom a navrhovateľke v 3. rade,
- 31. máj 2004 – odporkyňa v 1. rade predložila ďalšie doklady k dovolaniu,
- 7. jún 2004 – súdny spis bol predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní,
- 17. jún 2004 – odporkyňa v 1. rade vzala dovolanie v celom rozsahu späť,
- 18. jún 2004 – sťažovateľka sa vyjadrila k dovolaniu,
- 30. jún 2004 – najvyšší súd uznesením č. k. 1 Obdo V 52/2004-163, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. júla 2004, zastavil dovolacie konanie,
- 2. júl 2004 – sťažovateľka sa vyjadrila k dovolaniu a žiadala potvrdiť správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obo 230/03 z 29. januára 2004,

- 6. júl 2004 – krajskému súdu bol doručený návrh odporkyne v 1. rade na zrušenie predbežného opatrenia,
- 7. júl 2004 – najvyšší súd vrátil súdny spis krajskému súdu,
- 12. júl 2004 – krajský súd doručoval rozhodnutie najvyššieho súdu účastníkom konania,
- 15. júl 2004 – najvyšší súd odstúpil krajskému súdu návrh odporkyne v 1. rade na zrušenie predbežného opatrenia, ktorý mu bol krajským súdom predložený 12. júla 2004,
- 10. august 2004 – krajský súd uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-253, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. januára 2005, zamietol návrh na zrušenie predbežného opatrenia,
- 26. august 2004 – sťažovateľka sa vyjadrila k veci,
- 27. august 2004 – sťažovateľ sa vyjadril k veci,
- 6. september 2004 – navrhovateľka v 3. rade žiadala o zaslanie návrhu na zrušenie predbežného opatrenia, v ten istý deň bol návrh zaslaný; odporkyňa v 1. rade podala proti uzneseniu krajského súdu č. k. 4 Cbs 9/2003-253 z 10. augusta 2004 odvolanie; krajský súd doručoval odvolanie odporkyne v 1. rade sťažovateľom a navrhovateľke v 3. rade, zároveň vyzval odporkyňu v 1. rade na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie,
- 10. september 2004 – odporkyňa v 1. rade zaplatila súdny poplatok,
- 20. september 2004 – krajský súd predložil najvyššiemu súdu súdny spis na rozhodnutie o odvolaní odporkyne v 1. rade; sťažovateľka navrhla rozšíriť účastníkov na strane odporcov o Katastrálny úrad v B., B. (odporca vo 4. rade); sťažovateľka sa vyjadrila k veci,
- 27. september 2004 – krajský súd podania sťažovateľky zaslal najvyššiemu súdu k spisu,
- 21. október 2004 – správca konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade sa vyjadril k veci,
- 8. december 2004 – najvyšší súd uznesením č. k. 4 Obo 281/2004-301, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. januára 2005, odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 4 Cbs 9/2003-253 z 10. augusta 2004 potvrdil,
- 23. december 2004 – súdny spis bol vrátený najvyšším súdom krajskému súdu,
- 3. január 2005 – krajský súd doručoval rozhodnutie najvyššieho súdu účastníkom konania,
- 20. január 2005 – sťažovatelia predložili návrh na vydanie predbežného opatrenia; krajský súd doručoval tento návrh odporcom a Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“),
- 25. január 2005 – sťažovatelia doplnili návrh na vydanie predbežného opatrenia,
- 1. február 2005 – správca konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade sa vyjadril k návrhu na vydanie predbežného opatrenia,

- 7. február 2005 – ministerstvo vnútra sa vyjadrilo k návrhu na vydanie predbežného opatrenia, namietalo svoju pasívnu legitimáciu,
- 8. február 2005 – právny zástupca odporkyne v 1. rade sa vyjadril k návrhu na vydanie predbežného opatrenia,
- 10. február 2005 – právny zástupca odporkyne v 1. rade podal návrh na zrušenie predbežného opatrenia,
- 15. február 2005 – odporkyňa v 1. rade doplnila návrh na zrušenie predbežného opatrenia,
- 17. februára 2005 – krajský súd uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-346, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30. mája 2005, návrh sťažovateľov na vydanie predbežného opatrenia zamietol,
- 4. marec 2005 – zamestnanec sťažovateľky žiadal o zaslanie dôkazu o skutočnostiach nachádzajúcich sa v odôvodnení uznesenia zo 17. februára 2005,
- 9. marec 2005 – sťažovateľka požiadala o predĺženie lehoty na podanie odvolania proti rozhodnutiu zo 17. februára 2005; krajský súd zaslal sťažovateľom vyjadrenie správcu konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade a ministerstva vnútra,
- 10. marec 2005 – krajský súd oznámil sťažovateľom, že nemôže predĺžiť zákonnú lehotu na podanie odvolania, a zároveň uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-359 zamietol návrh odporkyne v 1. rade na zrušenie predbežného opatrenia,
- 11. marec 2005 – navrhovateľka v 3. rade žiadala o zaslanie dôkazov o tvrdeniach správcu konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade,
- 14. marec 2005 – sťažovatelia podali odvolanie proti uzneseniu krajského súdu zo 17. februára 2005; krajský súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie, odporkyňiam a ministerstvu vnútra zaslal odvolanie sťažovateľov na vyjadrenie a navrhovateľke v 3. rade zaslal vyjadrenia správcu konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade a ministerstva vnútra,
- 29. marec 2005 – správca konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade sa vyjadril k odvolaniu sťažovateľov,
- 30. marec 2005 – sťažovateľka sa vyjadrila k uzneseniu krajského súdu z 10. marca 2005; právny zástupca odporkyne v 1. rade podal odvolanie proti uzneseniu krajského súdu z 10. marca 2005,
- 31. marec 2005 – sťažovateľ sa vyjadril k veci; navrhovateľka v 3. rade sa vyjadrila k odvolaniu odporkyne v 1. rade,

- 1. apríl 2005 – ministerstvo vnútra sa vyjadrilo k odvolaniu sťažovateľov proti uzneseniu krajského súdu zo 17. februára 2005,
- 4. apríl 2005 – krajský súd vyzval odporkyňa v 1. rade na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie,
- 5. apríl 2005 – sťažovateľka zaplatila súdny poplatok za podanie odvolania,
- 6. apríl 2005 – krajský súd zaslal sťažovateľom vyjadrenie ministerstva vnútra k ich odvolaniu a odvolanie právneho zástupcu odporkyne v 1. rade,
- 8. apríl 2005 – odporkyňa v 1. rade zaplatila súdny poplatok za podané odvolanie,
- 18. apríl 2005 – súdny spis bol predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o opravných prostriedkoch sťažovateľov a odporkyne v 1. rade,
- 4. máj 2005 – krajský súd predložil najvyššiemu súdu vyjadrenie sťažovateľky k odvolaniu odporkyne v 1. rade, ktoré bolo krajskému súdu doručené 18. apríla 2005,
- 16. máj 2005 – krajský súd zaslal najvyššiemu súdu vyjadrenie sťažovateľky, ktoré mu bolo doručené 5. mája 2005; najvyšší súd uznesením č. k. 5 Obo 140/2005-456, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30. mája 2005, uznesenie krajského súdu č. k. 4 Cbs 9/2003-359 z 10. marca 2005 zmenil tak, že uznesenie najvyššieho súdu č. k. 4 Obo 230/2003-78 z 28. januára 2004 zrušil; najvyšší súd uznesením č. k. 6 Obo 150/2005-458, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30. mája 2005, napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 4 Cbs 9/2003-346 zo 17. februára 2005 potvrdil,
- 20. máj 2005 – súdny spis bol najvyšším súdom vrátený späť krajskému súdu,
- 23. máj 2005 – krajský súd doručoval rozhodnutia najvyššieho súdu účastníkom konania; právny zástupca odporkyne v 2. rade sa vyjadril k odvolaniu sťažovateľov zo 4. marca 2005,
- 2. jún 2005 – sťažovateľka podala návrh na odloženie vyznačenia právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 5 Obo 140/2005 zo 16. mája 2005; krajský súd zaslal sťažovateľke ňou požadované kópie listín,
- 8. jún 2005 – krajský súd zaslal spis najvyššiemu súdu na rozhodnutie o návrhu sťažovateľky na odloženie vyznačenia právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 5 Obo 140/2005 zo 16. mája 2005,
- 11. august 2005 – Krajská prokuratúra v K. (ďalej len „krajská prokuratúra“) požiadala o zapožičanie súdneho spisu; krajský súd odpovedal, že súdny spis sa nachádza na najvyššom súde,

- 15. august 2005 – krajský súd zaslal najvyššiemu súdu návrh právneho zástupcu sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia, ktorý bol krajskému súdu doručený 10. augusta 2005,
- 13. október 2005 – krajská prokuratúra opäť žiadala o zapožičanie súdneho spisu,
- 26. október 2005 – krajský súd oznámil krajskej prokuratúre, že súdny spis sa nachádza na najvyššom súde,
- 10. november 2005 – krajský súd odpovedal právnemu zástupcovi sťažovateľky na jeho žiadosť o rozhodnutie vo veci návrhu na vydanie predbežného opatrenia, že súdny spis sa nachádza na najvyššom súde,
- 16. november 2005 – krajský súd zaslal najvyššiemu súdu žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky o rozhodnutie vo veci návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktorá bola krajskému súdu doručená 16. septembra 2005,
- 24. november 2005 – najvyšší súd listom sp. zn. 1 Obdo V 59/2005 z 22. novembra 2005 vrátil súdny spis krajskému súdu, pretože na odloženie vykonateľnosti rozhodnutia neboli splnené predpoklady (neprebiehala dovolacie konanie),
- 5. december 2005 – krajský súd vyzval právneho zástupcu odporkyne v 1. rade, právneho zástupcu odporkyne v 2. rade a správcu konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade, aby sa vyjadrili k podaniu sťažovateľky z 2. augusta 2005 (doručenému krajskému súdu 10. augusta 2005 – návrh na vydanie predbežného opatrenia),
- 6. december 2005 – krajský súd uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-498, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13. januára 2006, pripustil, aby do konania na strane odporcov pristúpil odporca vo 4. rade,
- 15. december 2005 – právny zástupca odporkyne v 1. rade sa vyjadril k návrhu sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia,
- 16. december 2005 – krajský súd uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-501, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30. júna 2006, návrh sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia zamietol,
- 19. december 2005 – správca konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade sa vyjadril k návrhu sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia; právny zástupca sťažovateľky podal odvolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 4 Cbs 9/2003-498 zo 6. decembra 2005 (pripustenie ďalšieho účastníka na strane odporcu) a zároveň namietal zaujatosť zákonnej sudkyne; krajský súd uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-506, ktoré nadobudlo právoplatnosť

19. januára 2006, opravil uznesenie č. k. 4 Cbs 9/2003-498 zo 6. decembra 2005, oprava sa týkala označenia sťažovateľky a navrhovateľky v 3. rade, zároveň vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za podanú námietku zaujatosti zákonnej sudkyne,

- 20. december 2005 – krajský súd zaslal súdny spis krajskej prokuratúre,
- 9. január 2006 – krajská prokuratúra vrátila súdny spis krajskému súdu; sťažovateľka zaplatila súdny poplatok za podanú námietku zaujatosti zákonnej sudkyne; právny zástupca sťažovateľky podal odvolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 4 Cbs 9/2003-501 zo 16. decembra 2005 (zamietnutie návrhu na vydanie predbežného opatrenia); k veci sa vyjadrili Ing. J. S. – O. a navrhovateľka v 3. rade; zákonná sudkyňa sa vyjadrila k námietke zaujatosti; krajský súd predkladal súdny spis najvyššiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu č. k. 4 Cbs 9/2003-498 zo 6. decembra 2005 a proti uzneseniu č. k. 4 Cbs 9/2003-501 zo 16. decembra 2005,
- 19. apríl 2006 – najvyšší súd uznesením č. k. 3 Obo 22/2006-526, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30. júna 2006, potvrdil uznesenie krajského súdu č. k. 4 Cbs 9/2003-501 zo 16. decembra 2005,
- 15. jún 2006 – najvyšší súd listom č. k. 3 Obo 21/2006-525 z 19. apríla 2006, vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu č. k. 4 Cbs 9/2003-498 zo 6. decembra 2005, vrátil súdny spis krajskému súdu s tým, že podľa obsahu nemožno podanie sťažovateľky posúdiť ako odvolanie, návrhu na opravu už súd prvého stupňa vyhovel a o námietke zaujatosti rozhodne nadriadený súd; krajský súd doručoval uznesenie najvyššieho súdu č. k. 3 Obo 22/2006-526 z 19. apríla 2006 účastníkom konania,
- 7. september 2006 – krajský súd nariadil pojednávanie na 22. september 2006,
- 13. september 2006 – právny zástupca odporkyne v 1. rade ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní 22. septembra 2006 z dôvodu kolízie termínov, pojednávanie žiadal odročiť,
- 18. september 2006 – správca konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 22. september 2006 z dôvodu zahraničnej cesty; sťažovateľ (resp. Ing. J. S. – O.) a navrhovateľka v 3. rade požiadali o odročenie tohto pojednávania na neurčito z dôvodu práceneschopnosti sťažovateľa a materskej dovolenky navrhovateľky v 3. rade,
- 20. september 2006 – právny zástupca sťažovateľky požiadala o odročenie pojednávania nariadeného na 22. september 2006 z dôvodu jeho práceneschopnosti; krajský súd oznámil odporcovi vo 4. rade, že pojednávanie nariadené na 22. september 2006 sa neuskutoční

z dôvodu ospravedlnenia neúčasti sťažovateľa, navrhovateľky v 3. rade a odporkýň v 1. a 3. rade,

- 22. september 2006 – na pojednávanie sa nikto z účastníkov a ich právnych zástupcov nedostavil, preto krajský súd pojednávanie odročil na neurčito na účely doplnenia dokazovania a opätovného predvolania účastníkov na súdne pojednávanie,

- 4. október 2006 – krajský súd nariadil pojednávanie na 17. október 2006,

- 12. október 2006 – sťažovateľ a navrhovateľka v 3. rade žiadali o odročenie pojednávania nariadeného na 17. október 2006 na neurčito z dôvodu práceneschopnosti sťažovateľa a materských povinností navrhovateľky v 3. rade,

- 13. október 2006 – právny zástupca sťažovateľky ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na 17. október 2006 z dôvodu jeho práceneschopnosti a žiadal o odročenie pojednávania,

- 17. október 2006 – na pojednávanie sa nikto z účastníkov ani ich právnych zástupcov nedostavil, preto krajský súd pojednávanie odročil na neurčito na účely doplnenia dokazovania a opätovného predvolania účastníkov na súdne pojednávanie,

- 25. október 2006 – právny zástupca sťažovateľky oznámil krajskému súdu vypovedanie plnej moci,

- 20. september 2007 – krajský súd nariadil pojednávanie na 16. október 2007,

- 16. október 2007 – pojednávania sa nezúčastnili sťažovatelia ani navrhovateľka v 3. rade, po vyjadrení správcu konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade bolo pojednávanie odročené na neurčito na účely doplnenia dokazovania a opätovného predvolania účastníkov na súdne pojednávanie, zároveň boli sťažovatelia a navrhovateľka v 3. rade vyzvaní na oznámenie, či trvajú na predložennom návrhu v celom rozsahu,

- 17. október 2007 – Ing. J. S. – O. (sťažovateľ) ospravedlnil neúčasť na pojednávaní 16. októbra 2007 z dôvodov na strane bývalého právneho zástupcu sťažovateľky, pojednávanie žiadal odročiť na neurčito,

- 19. október 2007 – krajský súd vyzval sťažovateľov a navrhovateľku v 3. rade, aby oznámili, či vzhľadom na ich neúčasť na súdnych pojednávaniach trvajú na predložennom návrhu v celom rozsahu,

- 8. december 2007 – krajský súd nariadil pojednávanie na 11. január 2008,

- 8. január 2008 – sťažovateľka (resp. jej konateľ – sťažovateľ) a navrhovateľka v 3. rade ospravedlnili svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na 11. január 2008,

a to zo zdravotných dôvodov na strane sťažovateľa a materskej dovolenky navrhovateľky v 3. rade, ako aj z dôvodu zadržovania písomností bývalým právnym zástupcom sťažovateľky, pojednávanie navrhli odročiť,

- 11. január 2008 – na pojednávanie sa nikto z účastníkov a ich právnych zástupcov nedostavil, pojednávanie bolo odročené na neurčito na účely doplnenia dokazovania a opätovného predvolania účastníkov na súdne pojednávanie,

- 15. január 2008 – krajskému súdu bolo doručené ospravedlnenie neúčasti zástupcu odporcu vo 4. rade na pojednávaní 11. januára 2008,

- 6. február 2008 – krajský súd nariadil pojednávanie na 22. február 2008,

- 15. február 2008 – sťažovatelia a navrhovateľka v 3. rade ospravedlnili svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na 22. február 2008 z dôvodu práceneschopnosti sťažovateľa a materskej dovolenky navrhovateľky v 3. rade, ktorá zároveň opatruje manžela – sťažovateľa, odročenie pojednávania nežiadali,

- 20. február 2008 – právny zástupca odporkyne v 1. rade ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní 22. februára 2008 z dôvodu práceneschopnosti, zároveň požiadal o odročenie pojednávania,

- 22. február 2008 – na pojednávanie sa nikto z účastníkov ani ich právnych zástupcov nedostavil, pojednávanie bolo odročené na neurčito na účely doplnenia dokazovania a opätovného predvolania účastníkov na súdne pojednávanie,

- 27. marec 2008 – krajský súd nariadil pojednávanie na 11. apríl 2008,

- 11. apríl 2008 – na pojednávanie sa nedostavili sťažovatelia, navrhovateľka v 3. rade a odporcovia v 3. a 4. rade, krajský súd uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-578, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. júla 2008, pripustil zmenu návrhu (podľa návrhu sťažovateľov zo 16. septembra 2004), po vyjadreniach zástupcov odporkýň v 1. a 2. rade krajský súd uznesením skončil dokazovanie a rozsudkom žalobu zamietol,

- 14. apríl 2008 – sťažovatelia a navrhovateľka v 3. rade ospravedlnili svoju neúčasť na pojednávaní konanom 11. apríla 2008 zo zdravotných dôvodov, konanie žiadali prerušiť do uzdravenia sa sťažovateľa,

- 10. jún 2008 – krajský súd doručoval uznesenie z 11. apríla 2008 (pripustenie zmeny návrhu) a rozsudok z 11. apríla 2008 účastníkom konania,

- 9. (telefaxom a e-mailom) a 14. (písomne poštou) júl 2008 – sťažovatelia podali odvolanie proti rozsudku krajského súdu z 11. apríla 2008,

- 28. júl 2008 – súdny spis bol predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľov proti rozsudku z 11. apríla 2008 s poznámkou, že ide o odvolanie podané po lehote (sp. zn. 3 Obo 112/2008),
- 28. september 2009 – najvyšší súd vrátil súdny spis krajskému súdu vzhľadom na skutočnosť, že sťažovatelia požiadali ospravedlniť oneskorené podanie odvolania, preto bolo potrebné zistiť, či uvádzané skutočnosti treba považovať za žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty, o ktorej by rozhodoval súd prvého stupňa,
- 12. október 2009 – krajský súd vyzval sťažovateľku, aby oznámila, či v odvolaní proti rozsudku z 11. apríla 2008 požiadala o odpustenie zmeškania lehoty na jeho podanie, a ak áno, nech preukáže, že jej štatutár v čase doručovania rozsudku od 10. júna 2008 do 10. júla 2008 bol v nemocničnom ošetrovaní,
- 10. november 2009 – sťažovateľka reagovala na výzvu krajského súdu z 12. októbra 2009,
- 11. november 2009 – krajský súd uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-614, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. decembra 2009, odpustil sťažovateľke zmeškanie lehoty na podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu z 11. apríla 2008,
- 14. december 2009 – krajský súd predložil súdny spis najvyššiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľov proti rozsudku krajského súdu z 11. apríla 2008,
- 18. február 2010 – najvyšší súd listom č. k. 3 Obo 134/2009-628 z 12. januára 2010 vrátil súdny spis krajskému súdu z dôvodu, že krajský súd nerozhodol o žiadosti sťažovateľa o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania (rozhodol iba vo vzťahu k sťažovateľke),
- 1. marec 2010 – krajský súd uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-629, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25. marca 2010, rozhodol, že odpúšťa sťažovateľovi zmeškanie lehoty na podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu z 11. apríla 2008,
- 9. apríl 2010 – krajský súd predložil súdny spis najvyššiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľov proti rozsudku krajského súdu z 11. apríla 2008,
- 17. december 2010 – najvyšší súd vrátil súdny spis krajskému súdu z dôvodu potreby vydania uznesenia o vyrubení poplatkovej povinnosti sťažovateľom za podané odvolanie,
- 21. december 2010 – krajský súd uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-637, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17. januára 2011, uložil sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie a uznesením č. k. 4 Cbs 9/2003-638, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1. februára 2011, uložil sťažovateľovi zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie,

- 22. február 2011 – krajský súd zasielal odvolanie sťažovateľov na vyjadrenie odporcom,
- 8. marec 2011 – odporca vo 4. rade sa vyjadril k odvolaniu sťažovateľov,
- 11. apríl 2011 – krajský súd predložil súdny spis najvyššiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľov proti rozsudku krajského súdu z 11. apríla 2008,
- 23. február 2012 – sťažovateľka doplnila svoje odvolanie,
- 24. február 2012 – sťažovatelia a navrhovateľka v 3. rade žiadali predsedu najvyššieho súdu o prešetrenie vybavenia ich sťažnosti na prietahy v postupe krajského súdu predsedom krajského súdu,
- 27. február 2012 – krajský súd zaslal najvyššiemu súdu doplnenie odvolania sťažovateľky k spisu,
- 28. február 2012 – najvyššiemu súd bola doručená poštou žiadosť (ktorá už bola doručená 24. februára 2012) sťažovateľov a navrhovateľky v 3. rade o prešetrenie vybavenia ich sťažnosti na prietahy v postupe krajského súdu predsedom krajského súdu,
- 21. marec 2012 – najvyšší súd určil termín vyhlásenia rozhodnutia na 27. marec 2012,
- 27. marec 2012 – najvyšší súd rozsudkom č. k. 2 Obo 34/2011-663 potvrdil rozsudok krajského súdu č. k. 4 Cbs 9/2003-581 z 11. apríla 2008 v časti odporcov v 2. a 4. rade,
- 30. marec 2012 – najvyšší súd vrátil súdny spis krajskému súdu; krajský súd doručoval rozsudok najvyššieho súdu účastníkom,
- 4. máj 2012 – zákonná sudkyňa sa vyjadrila k namietaným prietahom v konaní,
- 14. máj 2012 – rozsudok krajského súdu č. k. 4 Cbs 9/2003-581 z 11. apríla 2008 nadobudol právoplatnosť v časti proti odporkyniam v 2. a 4. rade,
- 25. máj 2012 – krajský súd nariadil pojednávanie na 26. jún 2012,
- 20. jún 2012 – právny zástupca odporkyne v 1. rade požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 26. jún 2012 z dôvodu čerpania dovolenky v zahraničí,
- 25. jún 2012 – sťažovatelia sa ospravedlnili z neúčasti na pojednávaní 26. júna 2012 z dôvodu opatery maloletých detí, namietali nedodržanie lehoty 5 dní na prípravu na pojednávanie, zároveň uviedli adresu na doručovanie písomností sťažovateľke (Mgr. J. S. – konateľ, V., s. r. o., L.), úkony žiadali vykonať cestou dožiadania Okresného súdu Pezinok; správca konkurznej podstaty odporkyne v 3. rade požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 26. jún 2012, pretože sa ho nemôže zúčastniť zo zdravotných dôvodov,

- 26. jún 2012 – na pojednávanie sa nikto z účastníkov ani ich právnych zástupcov nedostavil; pojednávanie bolo odročené na neurčito na účely predvolania účastníkov,
- 21. august 2012 – odporca vo 4. rade žiadal predložiť krajským súdom potrebné písomnosti,
- 27. august 2012 – krajský súd zaslal odporcovi vo 4. rade požadované písomnosti,
- 28. august 2012 – krajský súd nariadil pojednávanie na 5. október 2012,
- 1. október 2012 – sťažovatelia ospravedlnili svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na 5. október 2012 z dôvodu kolízie termínov a žiadali o odročenie pojednávania,
- 3. október 2012 – krajský súd oznámil ostatným účastníkom konania, že pojednávanie nariadené na 5. október 2012 sa neuskutoční z dôvodov na strane sťažovateľov,
- 10. október 2012 – krajský súd nariadil pojednávanie na 6. november 2012,
- 15. október 2012 – odporca vo 4. rade oznámil krajskému súdu, že jemu doručené písomnosti nie sú spôsobilé na vykonanie zápisu poznámky do katastra nehnuteľností,
- 5. november 2012 – sťažovateľka žiadala oznámiť, či sa pojednávanie nariadené na 6. november 2012 uskutoční,
- 6. november 2012 – na pojednávanie sa nedostavili odporcovia (v 1. a 3. rade), krajský súd konal v ich neprítomnosti, po vyjadrení sťažovateľa bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že sťažovateľ oznámi potrebné skutočnosti, predloží relevantné doklady a oznámi adresy navrhovaných svedkov,
- 8. november 2012 – krajský súd zaslal sťažovateľovi zápisnicu z pojednávania.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cbs 9/2003 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESĽP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd poznamenáva, že konania o určenie neúčinnosti právneho úkonu v zmysle svojej judikatúry nepovažuje vzhľadom na právnu úpravu a skutočnosť, že tieto tvoria bežnú rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, za právne zložité (napr. I. ÚS 62/08, I. ÚS 116/2011), avšak možno ich za istých podmienok považovať za skutkovo zložité (napr. IV. ÚS 205/05). V danej veci však doterajšia celková dĺžka konania nebola významnejšie závislá od faktickej zložitosti veci.

2. Pri posudzovaní druhého kritéria, ktorým je správanie sťažovateľov ako účastníkov konania, ústavný súd konštatuje, že títo svojím správaním nesporne prispeli k predĺženiu trvania konania. Dňa 23. apríla 2004 žiadali o odročenie pojednávania nariadeného na 29. apríl 2004 o 4 mesiace zo zdravotných dôvodov na strane sťažovateľa. Nezúčastnili sa ani pojednávania konaného 24. mája 2004 z dôvodu kolízie termínu s pojednávaním na inom súde. Svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 22. september 2006 ospravedlnili 18. septembra 2006 práceneschopnosťou sťažovateľa a materskou dovolenkou navrhovateľky v 3. rade. Právny zástupca sťažovateľky požiadal aj o odročenie tohto pojednávania. Sťažovateľ a navrhovateľka v 3. rade 12. októbra 2006 a právny

zástupca sťažovateľky 13. októbra 2006 žiadali odročiť pojednávanie nariadené na 17. október 2006 na neurčito opäť zo zdravotných dôvodov na strane sťažovateľa a materských povinností navrhovateľky v 3. rade. Dňa 8. januára 2008 sťažovatelia ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 11. január 2008 znovu zo zdravotných dôvodov sťažovateľa a zároveň žiadali pojednávanie odročiť. Podobne 15. februára 2008 oznámili svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 22. február 2008, ktorú ospravedlnili práceneschopnosťou sťažovateľa, aj keď v tomto prípade nežiadali odročenie pojednávania. Sťažovatelia 14. apríla 2008 spolu s navrhovateľkou v 3. rade navrhli prerušiť konanie do uzdravenia sťažovateľa. Svoju neúčast' sťažovatelia ospravedlnili aj na pojednávaní nariadenom na 26. jún 2012. Bolo to zapríčinené potrebou opatery o maloleté deti, ako aj nedodržaním 5-dňovej lehoty na prípravu na pojednávanie. Napokon sa z dôvodov na strane sťažovateľov neuskutočnilo pojednávanie nariadené na 5. október 2012, a to z dôvodu kolízie termínu s pojednávaním v inej veci.

Aj keď ústavný súd uznáva, že práceneschopnosť účastníka konania je relevantným dôvodom na ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaniach pred všeobecnými súdmi, nemožno však pri rozhodovaní o sťažnosti takéhoto účastníka (sťažovateľa) na priet'ahy v konaní neprihliadnuť na tieto okolnosti, pokiaľ skutočne mali preukázateľný dopad na celkovú dĺžku trvania doterajšieho konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, je postup samotného krajského súdu.

Konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 4 Cbs 9/2003 začalo v júli 2003 a dosiaľ nebolo právoplatne skončené. Trvá teda viac ako 9 a pol roka. Už len samotná dĺžka trvania konania signalizuje, že v konaní nedochádza k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty účastníkov konania. Navyše, z prehľadu procesných úkonov krajského súdu vyplýva, že krajský súd v posudzovanom konaní nevykonal relevantnú procesnú činnosť v období od 17. októbra 2006 do 20. septembra 2007, t. j. viac ako 11 mesiacov. Za túto

dobu teda nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia v preskúmvanej veci počas súdneho konania nachádzali.

Krajskému súdu je však potrebné vytknúť najmä jeho nesústredenú činnosť, keď 28. júla 2008 predložil najvyššiemu súdu súdny spis na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľov proti rozsudku z 11. apríla 2008 s tým, že ide o odvolanie podané po lehote, avšak bez toho, aby predtým rozhodol o žiadosti sťažovateľov o odpustenie zmeškania lehoty na podanie riadneho opravného prostriedku. Spis bol následne najvyšším súdom vrátený krajskému súdu, ktorý 11. novembra 2009 síce rozhodol o odpustení zmeškania lehoty na podanie odvolania, avšak iba vo vzťahu k osobe sťažovateľky. Preto potom, ako krajský súd opätovne zaslal súdny spis najvyššiemu súdu (14. december 2009), tento ho znova (18. februára 2010) vrátil z dôvodu absencie rozhodnutia o tejto otázke aj vo vzťahu k osobe sťažovateľa. Po rozhodnutí krajského súdu o odpustení zmeškania lehoty na podanie opravného prostriedku aj sťažovateľovi uznesením z 1. marca 2010 a po zaslaní súdneho spisu najvyššiemu súdu, ho však odvolací súd opäť vrátil prvostupňovému súdu z dôvodu potreby rozhodnutia o vyrubení poplatkovej povinnosti obom sťažovateľom za podané odvolanie. O tom krajský súd rozhodol 21. decembra 2010 a po vyjadrení sa protistrany k odvolaniu sťažovateľov predložil spis najvyššiemu súdu 11. apríla 2011. O odvolaní sťažovateľov bolo napokon najvyšším súdom rozhodnuté až rozsudkom č. k. 2 Obo 34/2011-663 z 27. marca 2012, čo od podania odvolania 9. júla 2008 (resp. jeho doplnenia predložením originálu 14. júla 2008) predstavuje neúmerne dlhú dobu významne zapríčinenú aj nesústredeným postupom krajského súdu.

Pre úplnosť ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že dobu, resp. obdobia, počas ktorých sa spis nachádzal na druhostupňovom (najvyššom) súde z titulu konania o odvolaniach, nemožno pripočítať na ťarchu krajského súdu, ktorý v tomto čase objektívne nemohol ovplyvniť priebeh ani plynulosť skúmaného konania.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cbs 9/2003 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2

ústavy, ako aj ich práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal krajskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia sa domáhali priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume po 5 000 € každému z nich.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľov dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľom aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na celkový čas trvania konania, ktoré nebolo právoplatne ukončené ani po viac ako 9 a pol roku, a na zistený rozsah nečinnosti krajského súdu a na jeho nesústrednú činnosť, ale aj s prihliadnutím na správanie sťažovateľov v konaní vedenom krajským súdom považuje za primerané v sume 1 000 € každému, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade krajský súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľom do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu ich právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si ju uplatnila v celkovej sume 626,96 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2012 je 127,17 € a hodnota režijného paušálu je 7,63 €, základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2013 je 130,17 € a hodnota režijného paušálu je 7,81 €.

S poukazom na výsledok konania sťažovateľom vznikol nárok na úhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2012 (prevzatie a príprava zastúpenia a vypracovanie sťažnosti zo 6. augusta 2012) pri zastupovaní dvoch sťažovateľov v sume 284,86 € vrátane režijného paušálu a za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2013 (vyjadrenie právnej zástupkyne sťažovateľov z 25. februára 2013) pri zastupovaní dvoch sťažovateľov v sume 145,79 € vrátane režijného paušálu, teda v celkovej sume 430,65 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd priznal sťažovateľom úhradu trov konania pred ústavným súdom v sume 430,65 €, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2013